

निरासपूर्वकं यथार्थं व्याख्यातानि सन्ति . अधीतशास्त्राणां च तदर्थवगमोऽपि सुकर एव . तथापि तेषां नानाशाखाव्यवस्थितत्वेनेदानीन्तनैः सर्वैः पुरुषैरध्येतुं ज्ञातुं वाशक्यत्वात्तदधीनं कर्मणां ज्ञानं दुःशक्यमिदानीन्तनानामिति मत्वा परम-कारुणिको भगवान्कात्यायनाचार्यो नानाशाखागतविधिवाक्यसंग्रहद्वयं कल्पसूत्रं प्रणीतवान् ॥

तत्र पूर्वमधिकारादिकस्य सर्वकर्मसाधारणस्य निवृत्तपणानन्तरं विशेषस्य दर्श-पूर्णमासादेर्निवृत्तपणं युक्तम् . अन्यथा प्रतिविशेषमधिकारादिनिवृत्तपणे ग्रन्थगौरवं स्यात् . तन्मा भूदिति कृत्वा प्रथमेऽध्याये यावत्किञ्चित्सर्वकर्मसाधारणं तदुपदिशति । तत्रैतदादिसूत्रम् .

अथातोऽधिकारः ॥ १ ॥ वक्ष्यतऽइति सूत्रशेषः । तत्रायमथशब्दो मङ्ग-लार्थ आनन्तर्यार्थश्च . मङ्गलानन्तरारम्भप्रश्नकात्स्न्येध्वेति अमरोक्तेः (३. ४. ३२. ८.) । तत्र मङ्गलमुच्चारणमात्रेण साधयति दधीव दर्शनादिति आनन्तर्यं तु अभिधावृत्त्या वक्ति . तेनान्याय्यं चानेकार्थत्वमिति दोषानवकाशः । अपेक्षितं च प्रारिप्सितस्य ग्रन्थस्याविघ्नेन परिसमाप्तये प्रचयगमनाय च मङ्गलम् . आनन्तर्यं च न यतः कुतश्चित् अनुपयोगात् किं तु वेदाध्ययनापेक्षया तस्यात्रापेक्षितत्वात् । अतःशब्दो ऽत्र हेत्वर्थस्तस्यैव वेदाध्ययनस्य वेदार्थविचारं प्रति हेतुतामाह । अधिक्रियतऽइत्यधिकारः स्वाम्यं फलभोक्तृतया कर्मण्यैश्वर्यमित्यर्थः । तेनायमर्थः अथ वेदाध्ययनानन्तरम् यतोऽधीतो वेदः अतो हेतोरधिकारो वक्ष्यते अभिधास्यते विचारपूर्वकं निवृत्तपयिष्यतऽइत्यर्थः । अधिकारग्रहणं सर्वेषां वेदवाक्यप्रतिपाद्यानामर्थानामुपलक्षणार्थम् अधिकारादिकः सर्वोऽपि वेदवाक्यार्थोऽभिधास्यतऽइत्यर्थः । प्रतिज्ञासूत्रमिदम् . प्रतिज्ञाप्यतऽइदम् अधिकारो वक्ष्यतऽइति . प्रतिज्ञाकरणं च शिष्यबुद्धेरव्याकुलतार्थम् . अन्यथा हि किमिदमुच्यतऽइति बुद्धेर्व्याकुलता भवति ॥ ॥ केचित्त्वेवं व्याचक्षते । अयमध्यायः सूत्रकृता नित्यकाम्यप्रायश्चित्तोपदेशानन्तरमुपनिबद्धः . तेनाथशब्दः सर्वकर्मापबन्धनानन्तर्ये . अतःशब्दस्तु हेत्वर्थ एव . यतो दर्शपूर्णमासादीनि प्रवर्ग्यान्तानि कर्माण्युक्तानि अतस्तेष्वेव कर्मस्वधिकार उच्यते । एषु पूर्वोक्तेषु कर्मसु अस्याधिकारः अस्य स्वामित्वमस्य कर्मजन्य-